

Formanden takker af - lidt om Søren Stenhøj Jørgensen

Født 1961. Vokset op med breton. Været med på jagt fra barnsben og bestod (den nye tvungne) Jagtprøve i 1976.

Mødet med breton

I 1969 kom den første breton (Jean) i huset. Den afløste en engelsk setter. Nu skulle Aage Stenhøj Jørgensen (tidl. formand) prøve noget nyt. Har fra starten af 70'erne fulgt Dansk Breton Klub på tæt hold, hvor mor, brormand Jens og undertegnede har været "tvungen" til at hjælpe til på prøver m.m.

Medlem af DBK fra 1984 – måske tidligere.

Mine "egne" hunde

I mine unge år i hjemmet blev der gennemført mange uautoriserede apporteringstræninger i haven i Hillerød, og den gang var alle familiens hunde i top på disse discipliner.

I 1981 kom Stenhøj Zorbas til verden. Han var en meget blød hund, og ham og Aage kunne ikke sammen. Jeg overtog hunden, og langsomt blev Zorbas samlet mentalt op på alle fronter. Han bestod hurtigt en apporteringsprøve og fik præmier på marken med Aage. Jeg stillede selv med ham tre gange, hvor det blev til 2. pr. på lokal markprøve, 3. vinder på DBK's forårsvinderprøve samt en 3. vinder på c-mesterskabsprøven.

Stenhøj Zorbas blev skudt på en jagt i 1985. Denne stupide og totalt uansvarlige hændelse blev et vigtigt element i at få "prisfastsat" dygtige og veltrænede jagt- og avlshunde i relation til erstatning fra Jagtforsikringen.

I mange år fulgte jeg klubben på afstand, og bistod i ny og næ med at løse forskellige opgaver.

Først i 1998 fik jeg min egen hund – Østfyns Effie. Hende var der store forventninger til.

Effie var en stortgående hund. Hun vandt rypen som bedste unghund i 2000 og var lige ved og næsten på derbyet. Hun blev samtidig årets unge hund i 2000. Hun fik flere 1. præmier i ÅK og vinderplaceringer med tilhørende kvalifikation til DM og forårsmesterskabsprøven.

Lidt for meget rødvin førte til, at vi – Lene og jeg – i 2003 hentede to bretons i Frankrig/Bretagne. Det var Ulicia de Lille de Callac og Gigi de Lille de Callac. Sidstnævnte endte hos Aage. Den var jo hvid/orange. Ingen af de to hunde har markeret sig på prøver. De har dog altid optrådt som eminente vildtfindere, hvilket også var årsag til, at begge blev brugt avlen med fornuftige resultater til følge.

Gribskovens Faru blev født i 2007, og med denne hund har jeg posen fyldt med mange gode oplevelser og resultater på prøver og på jagt. En eminent jagthund og en yderst stabil prøvehund. En hund, som har opnået resultater med 6 hundeførere – Søren, Lene, Aage, Oskar, Claus Nielsen og Thomas Stenbek.

Lillesøsteren Gribskovens Bertha kom til i 2010. En lidt svær hund, men igen en eminent vildtfinder, som kom i mål med alle apporteringsprøver og flere præmier på markprøver. Også med flere førere.

Aida landede på adressen i 2012. Aidas far er Gribskovens Cæsar. Sønneren Oskar fik til opgave at træne Aida under accepteret overvågning fra far. Igen en eminent vildtfinder, som både Oskar og jeg har haft stor glæde af på jagt og prøver. Aida har desværre smadret sit korsbånd, og hun er i dag hjemmegående selskabshund. Lige nu er det Breton Bandens Soleil (2017) som fylder. Hun har vist sig noget umoden de første par år, men det begynder at hjælpe på det. Også hun er en eminent vildtfinder, så nu er det blot unoderne, der skal pilles af. Vi må se.

Jeg forventer, at der lander en ny hund på adressen inden for rimelig kort tid.

Tillidshverv i DBK m.m.

Selv om jeg først trådte ind på scenen med egen hund i år 2000, så har jeg bistået klubben i forskellige sammenhænge. Her skal nævnes:

PR- og kommunikationsansvarlig i forbindelse med DBK's 25 års jubilæum i 1988.

PR- og kommunikationsansvarlig i forbindelse med DBK's 40 års jubilæum i 2003.

Lokalredaktør for Jagthunden 2003 til 2010.

Sammen med Lene "webmaster" Mortensen ansvarlig for bladet Bretons 2004 til det blev nedlagt i 2011.

Medlem af DBK's bestyrelse fra 2004 til 2020 - Formand fra 2011.

Markprøvedommer siden 2007

DJU – løst forskellige sager, herunder deltaget i udarbejdelse af en populæruddgave af FMR

Afslutning

Mine rødder har alle dage været forankret i foreningsverdenen – både privat og arbejdsmæssigt. Som tidligere fodboldformand kender jeg øvelsen med at få bredde og elite til at mødes på naturlig vis. Det kan lade sig gøre i mange sammenhænge. Her har ”vores” hundeverden en væsentlige udfordring, og hvis ikke man er opmærksom på denne udfordring, risikerer vi at ende som en ubetydelig niche inden for jagthundeverdenen.

Søren Stenhøj